

samfundet – ikke bare det danske, men generelt – kan vi ikke give den enkelte lønmodtager garanti i det enkelte job. Men vi kan som samfund og har som samfund en forpligtelse til at sikre, at den enkelte får tryghed på arbejdsmarkedet.

Og hvordan skaber vi så tryghed? Jo, det gør vi bl.a. ved at sætte gang i job, og når det er nedgangstider, altså lavkonjunkturer som nu, har vi et særligt ansvar for at generere ny privat beskæftigelse. Vi har foreslået og gør det gerne igen, at man fremrykker renoveringen af de underjordiske vand- og kloakledningsnettet, bl.a. fordi det er en uløst opgave, som alle er enige om skal løses før eller siden, for hvis vi ikke gør det, fremmer vi forureningen og øger vandspildet. Vi har de ledige hænder, vi har maskinerne, og vi har erhvervslivet, som er klar til at gå i gang. Det kræver kun politisk vilje, den er ikke til stede under den nuværende regering, men den er det forhåbentlig under den kommende.

Der er også behov for en ny arbejdsmarkedsreform. Det er jo himmelråbende vanvittigt, at vi er i en situation, hvor vi kan se, at antallet af arbejdspladser i det offentlige er for nedadgående, samtidig med at denne regering i ly af arbejdsmarkedsreformen putter flere og flere ind i aktiveringsjob. Man fjerner ordinære stillinger og gendanner dem som aktiveringsjob, men det er der intet perspektiv i, og derfor er jeg glad for Socialdemokratiets tilkendegivelse i dag af, at man er indstillet på, at der skal laves en ny arbejdsmarkedsreform. Det helt afgørende er jo, at vi får opkvalificeret den ledige arbejdskraft, så den får nye kvalifikationer og nye kompetencer, der gør, at den er i stand til at gå ind i de nye job, vi forhåbentlig får skabt i tiden, der kommer.

Vi mener også, det er vigtigt, at alle får mulighed for mere uddannelse. Vi mener, der er behov for at indføre en 12-årig uddannelsesret, så mange af dem, der måske ikke fik den uddannelse, de skulle eller burde have taget, mens de var unge, kan sige senere i livet: Jeg har kun gået i skole i 9 år, men jeg vil gerne i gang med en kompetencegivende uddannelse. Samfundet burde have en forpligtelse til at hjælpe vedkommende videre, så han får bedre kvalifikationer.

Vi har også mulighed for og en forpligtelse til at sikre, at velfærden fungerer i samfundet, ikke mindst over for de ældre. Jeg har kunnet konstatere, at der i perioder er brugt færre penge pr. ældre i samfundet, og kan nu konstatere, at der er længere mellem hjemmehjælperne. Det skal vi gøre noget ved, for det kan vi ikke være bekendt, især ikke når der er så mange ledige hæn-

der. Derfor har vi foreslået, at man øger velfærden i den offentlige sektor og ikke mindst gør det på en måde, som skaber ny ordinær beskæftigelse. Det kan bl.a. gøres ved at genindføre servicejobordningen, som netop gav mulighed for at sikre, at også folk, som var blevet lidt ældre, kunne komme ind på arbejdsmarkedet i ordinære stillinger på overenskomstmæssige vilkår.

Afslutningsvis skal jeg sige, at for SF er det altså også vigtigt, at vi set i lyset af, at vi er et af verdens rigeste lande, også anerkender det ansvar, vi har over for den dårligst stillede del af verden. Vi har et globalt ansvar, det bør vi også vise, og derfor er jeg glad for, at den samlede opposition i dag har fremlagt et forslag, som netop peger på nødvendigheden af, at vi får genoprettet ulandsbistanden for på den måde at vise global ansvarlighed. SF vil efter det kommende valg genfremsætte sit forslag om at lave en plan, som gør, at vi får bragt den danske ulandsbistand op på 1 pct. af bruttonationalindkomsten, så vi på den måde igen får et bedre ry i den tredje verdens lande, og så Danmark og dansk erhvervsliv dermed får nogle bedre muligheder på den globale scene.

Kl. 14.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nogle spørgsmål, og det er hr. Kristian Thulesen Dahl, der indleder.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man bliver jo helt overrumplet og forpustet af at høre hr. Ole Sohns ordførertale, og det, der slog mig, efterhånden som tiden skred frem, og jeg kunne høre, at hr. Ole Sohn bevægede sig hen imod slutningen af sin tale, var, at det lykkedes ham at holde et 15 minutters indlæg, hvor der ikke blev nævnt én eneste positiv ting. Alt var negativt.

Nu står vi her ved tredjebehandlingen af finanslovsforslaget for 2005, og jeg bliver nødt til at spørge hr. Ole Sohn: Er det virkelig sådan, at hr. Ole Sohn ikke kan se noget som helst positivt i det finanslovsforslag, vi behandler?

Jeg vil gerne henlede hr. Ole Sohns tanker på bare ét element, som jeg dog håber hr. Ole Sohn kan se lidt positivt i. Vi har fået gennemført en ekstra indsats på kræftområdet, så de mange, mange tusinde mennesker, der hvert eneste år oplever at møde kræftens virkelighed og det, der følger af den, kan komme hurtigere i behandling. Der bliver købt strålekanoner, der bli-